

andre Tilfælde af en særdeles formildende Beskaffenhed, udenfor de ovenfor nævnte, hvor en Nedsættelse af Straffen under 2 Aars Strafarbejde maatte ansees billig, t. Ex. hvor der forelaae en lovlig Skilsmisgrund til at forbre det første Egtteskab hævet. Man har derfor foretrukket at give en i de ovenangførte almindelige Udtryk holdt Afgang til at nedsætte Straffen indenfor en snevrere Grændse, nemlig til Minimum af Forbedringshunsarbejde, og dertil at knytte en Bestemmelse om, at Straffen endnu yderligere kan nedsættes, nemlig til Fængsel paa Bånd og Brød, dog ikke under 4 Gange 5 Dage, i de særligt betegnede Tilfælde, hvor det ægteskabelige Samliv i længere Tid har været hævet ifølge Separationsbevilling, saavel som naar den Paagjældende havde Anledning til at antage, at den anden Egtfælle var død. — uden dog, som bemærket, at have haft en bestemt Overbevisning derom, under hvilken Forudsætning den Paagjældende maa erkendes ikke at have handlet med forbrudt Tanke og Hensigt, om hans Forhold end maatte have været letfindigt. Det førstnævnte Tilfælde er navnlig af en særegen bestemt Natur, og ligesom det er i god Overensstemmelse med den nugjældende Praxis at aabne Afgang til Bømmelsen af Fængsel paa Bånd og Brød i de højere Grader, hvor Bigamens første Egtteskab var hævet ved Separationsbevilling, og Omstændighederne især ige formildende, saaledes synes en saadan Afgang til yderligere Strafnedsættelse i det heromhandlede Tilfælde ogsaa i og for sig at være vel begrundet, naar hensees til de uklare Forstillinger om Betydningen af en blot Separation i Modsetning til fuldstændig Skilsmisse, som vistnok ikke ere ganske ualmindelige hos mindre dannede Personer.

Om den ugifte Person, der indgaaer Egtteskab med en gift Person, vidende, at denne er en Andens Egtfælle, strængt taget just ikke kan siges at være meddeeltig i Bigami, er det dog neppe Tvivl underkastet, at han eller hun bør ansees med en følelig Straf for et saadant Forhold, hvorved der væsentlig bidrages til, at en saa grov Forbrudelse som Bigami bliver begaaet. Straffen bør imidlertid være ringere end Straffen for Bigami, og det rette For-

hold turde maaskee være rammet ved, som skeer er i Udkastets §. 157, 2det Punktum, at sætte den til Forbedringshunsarbejde indtil 2 Aar eller under særdeles formildende Omstændigheder. — see ovenfor — til Fængsel paa Bånd og Brød, ikke under 2 Gange 5 Dage. Langt mindre strafværdigt er det Forhold, at fortsætte Samlivet med en gift Person, efterat man er kommen til Kundskab om hans tidligere Egtteskab, medens man var uvidende om dette, da det andet Egtteskab blev stiftet. Der kunde endog synes at tale ikke lidet for efter Omstændighederne slet ikke at anvende nogen Straf for dette Forhold, der ifølge D. L. 3—16—16—8 skal ansees som Hoer, da det stundom vil være håardt, under Strafsansvar at forbre, at navnlig det Fruentimmer, som i god Tro har ægtet en Bigam og i lang Tid levet sammen med ham og avlet Børn med ham, skal saasnart hun kommer til Kundskab om, at han er bunden ved et tidligere Egtteskab, afbryde Forbindelsen med ham og saaledes, fornemmelig naar offentlig Undersøgelse eller Anklage endnu ikke er reist imod ham, maaskee fremkalde en saadan ved at aabenbare hans Brøde. Det gaaer dog formeentlig ikke an at lade det ommeldte Forhold, der paa den anden Side i mange Tilfælde kan fremtræde som ikke lidet strafbart, uden at det er gjort liget ved almindelige Bestemmelser at sondre mellem de mere eller mindre strafbare Tilfælde, gaae heelt fri for Straf, og naar Straffen, som foreslaaet i Udkastets §. 157. 3die Punktum, sættes i Almindelighed til Fængsel, hvorefter den efter Omstændighederne endog kan gaae ned til simpelt Fængsel i 2 Dage, synes ogsaa den ovenangførte Betænkelse for en væsentlig Deel at maatte bortfalde, saameget mere, som det tør antages, at ingen Domstol vil forlange, at den Paagjældende giebte sig eller lige strax efter at have erholdt Kundskab om at være gift med en Bigam, skal afbryde Samlivet med ham. — Forfaavidt der, navnlig i den tidligere Kommission, har været opkastet Spørgsmaal, om det ikke turde være rettest at optage en særlig Bestemmelse om Beregningen af den almindelige Termin for Straffskyldens Forældelse ved de heromhandlede Forbrudelser, vil Spørgsmaalet herom, ifølge Indholdet af Udkastets §